

TANKER OG TRADISJONER I EN JULETID

Berit Nafstad Lyftingsmo startet med å tenne det 1. adventslyset på feststaken til Norske kvinners Nasjonalråd. Advent betyr ankomst eller ventetid. Nasjonalrådet var en ivaretager av tradisjoner. Høytider bringer oss sammen.

Håvard Rems diktsamling "30 40 50" ble gitt ut da han fylte 50 år og handler om språklig og kulturell identitet. Berit leste fra samlingen.

Hvilke tradisjoner ønsker vi å overlevere til neste generasjon? Tradisjoner kan også hindre utvikling. Tradisjoner er tradisjoner på godt og vondt.

Religion er tro og kultur og kulturoverlevering. I tokulturelle familier er det viktig å gi barna litt fra hver kultur.

Tradisjoner kommer og går. Innvandring har gitt oss nye skikker som å tenne lys på gravene i jula og adventstaken bl.a. Feiring av julekvelden er en nordisk tradisjon. I resten av verden er det 1. juledag som feires. Julehefter er forresten en særnorsk tradisjon.

Mange gamle tradisjoner er på veg til å forsvinne. Julebukken er nesten borte, julesanger synges nesten ikke i norske hjem lenger og prosenten som går rundt juletreet er på veg ned. Juletreffester er nesten borte unntatt i skolesammenheng og kunstig juletre, fattigmannstreet, er på veg inn i norske hjem.

Jula holder familie og slekt sammen. Storparten av Norges befolkning samles i hjemmet med familie julaften. Vennesamlinger foregår helst i adventstiden. Helligtrekongersdag (6. januar) er 13. dag jul. Knuts dag (13. januar) er 20. dag jul og aller siste frist for å ta ut juletreet.

Bevisstheten om at vi er kristne er borte hos nordmenn. Identitet er viktig i et flerkulturelt samfunn. Bevissthet om identitet er vesentlig. Religionen kristendom er en offentlig sak i Norge.

Berit Nafstad Lyftingsmo avsluttet med å lese noen dikt. "Piken i Nazaret" av Erik Fosnes Hansen som handlet om Maria var det første. Deretter leste hun 3 dikt om Josef. Nordahl Griegs dikt "Josef", "Josef" av André Bjerke og Inger Hagerups dikt "Hymne til Josef".